

У последње време у појединим медијима о Народној библиотеци Србије су изнесене грубе неистине о наводном одстрањивању српских писаца из корпуса српске књижевности и то уз помоћ „полица, претинца и упутства за ређање књига“ специјално за црногорску књижевност (вебсајт НСПМ: <http://www.nspm.rs/kulturna-politika/njegosprip-ada-srpskoj-knjizevnosti.html>).

Истина је врло једноставна и лако се може проверити:

- НБС никада ниједној библиотеци није дала налог да класификује и физички издваја књиге под ознаком црногорске књижевности,
- у НБС нема никаквих полица, и није је их никад било, на којима су издвојене књиге под ознаком црногорске књижевности,
- у каталожним записима НБС наведено је да је језик писаца који се спомињу - као што су Његош и Маловић – српски,
- НБС доследно спроводи правило да је једина легитимна инстанца за одређивање језика савремене публикације сам писац тј. носилац ауторског права. Управо је управник Угричић иницијатор *Споразума о одређивању језика публикације за коју се израђује СІР запис*, којим се предупредују злонамерне манипулације. По том *Споразуму*, који су од 2008. године прихватиле и спроводиле све националне библиотеке земаља бивше Југославије, СІР запис се не израђује ако се претходно носилац ауторског права није писмено изјаснио о језику публикације. Повод за ову иницијативу била је слична идеолошки мотивисана медијска кампања, какве се периодично предвидљиво покрећу кад год је потребно из политичких разлога. Према *Споразуму*, језик публикације више не одређују библиотеке, већ сам аутор или издавач тј. носилац ауторског права пре штампања књиге, ради израде СІР-а, каталожног записа у публикацији. Заинтересовани могу пронаћи текст поменутог „Споразума о одређивању

Пише: Одељење за односе са јавношћу НБС
уторак, 08 јун 2010 14:20

језика публикације за коју се израђује CIP запис“, у темату „Ко краде писце“ из Гласника НБС бр. 1/2008, као и на мрежи:

http://www.nb.rs/view_file.php?file_id=2605

- Норма коју прописује НБС је обавезни међународни стандард универзалне децималне класификације УДК, по коме не постоји *црногорска књижевност*, него само *српска књижевност у Црној Гори*, као што, наравно, постоји и *српска књижевност*

- НБС је 2009. године успела да код међународне ISO агенције обезбеди нови препоручени кôд за српски језик, којим се најзад предупредују грешке и неспоразуми проистекли из навике да се у појединим страним библиотекама све публикације објављене латиницом каталогизују као хрватске, а све публикације објављене ћирилицом као српске. Од сад међународно признати језички кôд српског (srp) и хрватског језика (hrv) више није диференциран према врсти писма у оквиру једног језика (некадашњег српско-хрватског), што је деценијама био случај, него према имену језика, што објективно одражава стање стари какво је данас.

Одељење за односе са јавношћу Народне библиотеке Србије

У прилогу је дат допис из Библиотеке града Београда упућен НБС-у:

[Допис 1](#)

[Допис 2](#)